

ת"פ 50281/06/16 - מדינת ישראל נגד סעיד סלאמין

בית משפט השלום בירושלים

13 פברואר 2019

ת"פ 50281-06-16 מדינת ישראל נ' סלאמין

לפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל ע"י ענף תביעות
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

סעיד סלאמין ע"י בא כוחו עו"ד
יעקוב ג'בר

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום

הנאשם יליד שנת 1997, תושב שועפט בירושלים, הורשע על פי הודאתו, בעבירות של התפרצות לבנין שאינו דירה או בית תפילה ובגניבה בידי עובד ממעבידו, עבירות לפי סעיפים 417(א) וסעיף 391 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים בו סוכם, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, וכן יישלח לממונה על עבודות שירות להכנת חוות דעת. הצדדים לא הגיעו לידי הסדר לעניין העונש.

מכתב האישום עולה, כי ביום 9.12.2015 בשעה 22:10 או בסמוך לכך, במסעדת "טורקי" שבתחנת הדלק אשתאול (להלן: "המסעדה") לאחר סגירת המסעדה הנאשם התפרץ למסעדה השייכת למעבידו וגנב ממנה דבר. בנסיבות האירוע, בהיותו עובדו של המתלונן ולאחר שנסגרה המסעדה, הנאשם הזיז את סורג חלון

המטבח ונכנס דרכו למטבח המסעדה, לאחר מכן הסתובב הנאשם במסעדה ובהמשך גנב 2,000 ₪ שהיו במשרד, וכן כסף שהיה בקופת השירות שהכילה 5,000 ₪ לערך.

2. תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן בתסקירו מיום 5.9.2017 מגולל את מסכת חייו של הנאשם, יליד 1997 נשוי ואב לילדה אחת, מתגורר בשועפט בירושלים, ועובד במשלוחים בסופרמרקט "אחים יעקובי". משפחת המוצא מונה זוג הורים ושלושה עשר אחים בגילאים שש עד שלושים שנים. הנאשם הינו הבן השישי בסדר הלידה. אביו בשנות החמישים לחייו אינו עובד בשל קשיים בריאותיים. אמו בשנות הארבעים לחייה, עקרת בית. שש אחיותיו נשואות ומנהלות משק בית נפרד מבית הוריהם. הנאשם הינו בכור הבנים, ועליו מוטלת אחריות פרנסת משפחתו הגרעינית ומשפחת המוצא. הנאשם מתאר יחסים משפחתיים תקינים השוררים בדרך כלל. הנאשם השלים שמונה שנות לימוד, על רקע המצב הכלכלי עזב את לימודיו והחל להשתלב בשוק העבודה בתחום הניקיון. לאחר מכן עבד במסעדה במשך מספר שנים, ובשנה וחצי האחרונות עבד במשלוחים בסופרמרקט יעקובי. הנאשם נישא לאשתו בת 20 בנישואין מסורתיים ולהם בת, כיום בת חודשיים. לדברי הנאשם יחסיהם הזוגיים תקינים מבוססים על כבוד ואהבה. קצינת המבחן מפנה לרישומי הפלילי של הנאשם המעודכן ליום 31.7.17, כי הוא נעדר הרשעות פליליות קודמות, וכי זו הינה פעם ראשונה, שעומד לדין פלילי. קצינת המבחן מתארת כי, הנאשם התקשה לקבל אחריות ושלל לחלוטין מעורבותו במעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן. יחד עם זאת, תיאר תחושות צער ובושה על רקע ההליכים המשפטיים שבהם מעורב. קצינת המבחן התרשמה שבסיטואציות מסוימות הנאשם מגלה סף תסכול נמוך, קושי בדחיית סיפוקים, ונטייה להתנהגות אימפולסיבית, לא שקולה וללא לקיחת בחשבון תוצאותיה והשלכותיה. גורמים אלו מהווים גורמי סיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות ועבריינית בעתיד. יחד עם האמור, מתקבל הרושם, כי מדובר בבחור צעיר, בעל רמת אינטליגנציה תקינה ויכולת ביטוי מילוליות תואמת. בעל מערכת ערכים נורמטיבית, בעל רצון ושאיפות, לצד יכולות לניהול אורח חיים תקין. הבאים לידי ביטוי בהשקעת מאמציו בהשתלבות קבועה ויציבה בעבודה, ובדאגה לסיפוק צרכי פרנסת משפחתו. להערכת קצינת המבחן, כל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום. שירות המבחן מעריך כי לשליחתו של הנאשם לריצוי מאסר בפועל בתוך כתלי הכלא יהיו השלכות קשות ופוגעות בו. בין היתר, בכיוון של חשיפה אינטנסיבית וממושכת לאווירה הבעייתית, השלילית והעבריינית השוררת בכלא וגרימת התדרדרות במצבו ובהתנהגותו, אשר יפחיתו מסיכויי שיקומו בעתיד. על כן ממליצה קצינת המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל. על-כן מומלץ לאפשר לו לרצות את תקופת המאסר שתוטל עליו במסגרת של עבודות שרות.

3. חוות דעת הממונה

הנאשם התייצב לראיון התאמה והשמה בתאריך 28.10.2018 ונמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

4. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה מציינת, כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם ידועים, עבירות הרכוש משבשות ופוגעות בשגרת חייהם של אנשים, בקניינם, בפרנסתם וגורמות לנזקים מצטברים לכלל הציבור. התפרצויות לבתי עסקים וגניבה מהם הכתה שורשים והפכה למכת מדינה לאור הקלות בה מתאפשרת ההתפרצות כשהפורץ הינו בן בית ושובל הנזק שמוותרת בעקבותיה. התסכול של היגיעה לריק הפגיעה בפעילות השוטפת והתקינה של בית העסק, ולעיתים עשויה, לגדוע את מטה לחמו של בעל העסק. ב"כ המאשימה מציינת כי בעבירת התפרצות טומנת בחובה סיכון להתפרצות אלימה העלולה להוביל לפגיעה פיזית בבעל העסק. הנאשם כבן שמונה עשרה ביום ביצוע העבירה, מן התסקיר עולה, כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על מעשיו, ואף שלל לחלוטין מעורבותו במעשים בהם הודה. הנאשם מבקש לחזור מההסדר, מכאן שהודאתו בכתב האישום המתוקן נבע משיקולי תועלת, ולפיכך לא הועלתה לגביו תוכנית ובחינת השתלבותו בטיפול. בנוסף קצינת המבחן התרשמה שהנאשם בעל סף תסכול נמוך, קושי בדחיית סיפוקים, ונטייה להתנהגות אימפולסיבית, אשר מהווים גורמי סיכון להישנות המעשים. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנאשם הכיר את המסעדה, המתין לסיום שעות העבודה, ומכאן למדים על תכנון שקדם למעשה. הנזק שנגרם בפועל הוא כאמור גניבת כספי הפדיון כאשר הכסף עד כה לא הוחזר. הנאשם נעדר הרשעות קודמות אולם אין זה חזות הכל, אלא אחת הנסיבות שיש להתחשב בעת גזירת העונש, יש להביא בחשבון נטילת האחריות של הנאשם, חזרתו למוטב, ומאמציו לפצות על הנזק שגרם. בשכלול נסיבות העבירה והנסיבות הקשורות בנאשם, המאשימה עותרת לעונש שלא יפחת מעשרה חודשי מאסר בפועל, ופיצוי שלא יפחת מ-10,000 ₪, קנס לפי שיקול דעת בית המשפט, ומאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש טען כי העבירה המיוחסת לנאשם בוצעה בהיותו בן שמונה עשרה שנים, אין לו רישום פלילי, זו הייתה מעידה חד פעמית, על רקע סכסוך עבודה שהיה בין המעסיק לנאשם. הסנגור מצוין, כי התסקיר שהוגש מלמד על נסיבות חיים לא פשוטות, אביו חולה, והנאשם מטפל ועוזר בפרנסת המשפחה. דאגותיו ממוקדות בפרנסת המשפחה ובמאמץ להשתלב בעבודה יציבה, הנאשם הביע צער ובושה על רקע ההליכים המשפטיים והמשטריים שבהם מעורב. באשר לנסיבות העבירה, הסנגור טוען, כי הנאשם התפרץ בשעות הלילה, בזמן שהמסעדה סגורה, לפיכך אין סיכון להתפרצות אלימה ו/או פגיעה פיזית בבעל העסק. באשר למתחם העונש, החל מאי-הרשעה ועד ששה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. מפנה לפסיקה; ת"פ 4807/06 **לשכת תביעות ירושלים פלילי נ' נאזם** נפסק, הרשעה ושירות למען הציבור. הסנגור ער לעובדה שאין במקרה דנן המלצה חיובית לעניין ההרשעה של הנאשם ולפיכך, מפנה לפסיקת בית המשפט

המחוזי עפ"ג 24292-04-14 **אברמוב נ' מדינת ישראל** שם בית המשפט השלום גזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, לנאשם בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, ועבירות תקיפה, בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את העונש, ופסק שישה חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות. הסניגור מבקש למקמו ברף התחתון, ולאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מעונש של מאסר בפועל.

5. מתחם העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בהתאם לסעיף 40ג' לחוק נקבע, כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. המחוקק קבע בסעיף 40ה' לחוק כי יש להתייחס לשיקולי הגנה על שלום הציבור וחשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, כאחד משיקולי החומרא בתוך מתחם העונש ההולם. שיקול של "הרתעה אישית" בא לידי ביטוי בהוראת סעיף 40ו' של החוק: "מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת, וכי יש סיכוי של ממש שהטלת עונש מסוים תביא להרתעתו, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם הענישה ההולם". וכן, הוראת סעיף 40ז' של החוק שעניינה "הרתעת הרבים" ואשר קובעת שכאשר יש צורך להרתיע את הרבים מפני ביצוע עבירה מן הסוג שביצע הנאשם, וכשיש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקול זה בקביעת עונשו של הנאשם, כשגם כאן הסייג הוא שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. על פי פסיקת בית המשפט, יש להתייחס בחומרה לעבירות רכוש ובכללם עבירת ההתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, ביצוע גניבה, **ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל**, ציין בית המשפט: "בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. ראוי כי פורצים או פורציות בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח-כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור" אומנם באותו מקרה דובר בהתפרצות לדירת מגורים, ואולם בפסיקה **ע"פ 37298-02-12 מדינת ישראל נ' ברונפמן** הודגש כי התפרצות לבית עסק הינה עבירה חמורה לא פחות: "אמנם בענייננו אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן גם כשמדובר בנסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של

פרטיותו של אדם".

בע"פ 3559/11 מדינת ישראל נ' הוואשלה נקבע: "אין להקל ראש בפגיעה הנגרמת גם כאשר ההתפרצות והגניבה מבוצעות בבניין שאינו בית מגורים". באשר לגניבת עובד ממעבידו, המהווה עבירת פשע שהעונש המרבי הקבוע לצדה בחוק הוא מאסר שבע שנים.

כן, ברע"פ 10342/08 אליס נ' מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון את חשיבות ההרתעה בעבירה זו של גניבה ממעביד: "בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתת מערכת היחסים בין עובד ומעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל".

בעפ"ג 9963-01-10 מדינת ישראל נ' שבתשולי (ניתן ביום 7.4.10) נפסק: "שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא, כי ערעור זה בדין יסודו. נראה לנו כי התקיימו מספר גורמי חומרה שלא מצאו ביטוי הולם בפסיקתו של בית-משפט קמא. נתחיל באופייה של העבירה: איננו מחדשים מאום אם נאמר שעבירה של גניבה ממעביד היא עבירה בעלת חומרה מיוחדת בצדה, כפי שציינה גם התביעה. הנזק הכלכלי הוא רק אחד מרכיבי החומרה, לא פחות ממנו הנזק שבהפרת האמון הגלום ביחסי עובד - מעביד. הזדמן לנו כבר לומר בעבר, כי קל יותר להתגונן כנגד גנבים מבחוץ. מעביד יכול למגן את עיסקו וכיו"ב. קשה - אם לא בלתי-אפשרי - להתגונן כאשר הגניבה באה מבית על-ידי אדם שבו נתן המעביד את אמונו".

עם זאת, קיימת פסיקה מקיפה בה נפסקו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. (ראו: עפ"ג 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, ע"פ 370/14 סליפתי נ' מדינת ישראל, ע"פ 1592/14 נתשה נ' מדינת ישראל ועפ"ג 24292-04-14 אברמוב נ' מדינת ישראל).

במקרה שלפנינו, בחינת האירוע מוכיחה כי מדובר בהתפרצות מתוכננת תוך היכרות מוקדמת של מקום העבודה. הנאשם חדר דרך חלון המטבח, וגנב סכומי כסף משמעותיים. רבות נכתב בפסיקתם של בתי-המשפט על הערכים המוגנים הנפגעים בגין עבירת ההתפרצות למקום מגורים. בעבירה זו טבועה פגיעה בערכים חברתיים; פגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי, לצד ההגנה על קניינו ורכושו של הפרט. בעבירת התפרצות גלומה אפשרות סבירה להתפתחות אלימה שעשויה להגיע לפגיעה בגוף ובנפש. למרבה המזל, במקרה זה האירוע הסתיים ללא פגיעה, עם-זאת אין זה מפחית מחומרת העבירה. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות בגין הורשע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.

6. העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40'א' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש. במסגרת זו יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות: לחומרא מדובר בעבירת התפרצות וגניבה ככלל, ובפרט גניבת עובד ממעביד, שקלה יותר לביצוע ויש בה מעילה באמון. יש בעבירות אלה לפגוע פגיעה אנושה באושיות חברה מתוקנת ועל כן, יש להעביר מסר חד וברור ליחיד ולחברה, וזאת באמצעות ענישה מוחשית ומרתיעה. לקולא, ההתפרצות בוצעה בעסק באישון ליל, בשעות בהן קיים סיכוי נמוך להיתקל במאן דהוא, ועל כן רמת הסיכון להתפתחות אלימה פחותה. בנוסף, זו היא הסתבכות הראשונה של הנאשם עם החוק. אין לו הרשעות פליליות קודמות, מאז העבירה הנדונה לא מעד בפלילים פעם נוספת. בהתחשב בגילו הצעיר, ובחרטה הכנה שהביע על מעשיו. נסיבותיו האישיות, אשר פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בהיותו בן 18 שנים "בגיר צעיר". הנאשם נעדר עבר פלילי, מרקע משפחתי נורמטיבי ותקין והעבירות המיוחסות לו אינם משקפות את אורחות חייו. וזאת לנוכח, ההתאמה הגבוהה לאפיק טיפולי - שיקומי. לנאשם סיכוי לא מבוטל כי יחדל לאלתר מפעילות עבריינית, הרי שאין זה האינטרס שלו בלבד, כי אם לחברה כולה יש אינטרס שישתקם והחברה תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, שומר חוק. לשיטתי, השתת עונש על הנאשם בגדרי המתחם אותו קבעתי לעיל, תסיג את הנאשם לאחר מדפוסים אותם הוא רוצה לנטוש, ועלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של הנאשם, והן בחברה בכללותה. ועם זאת על הנאשם להבין, כי הזדמנות שניה היא דבר נדיר, ועליו להשכיל ולנצלה. ואם יעבור בפרק הזמן שנקבע על העבירה בה הורשע, יכלא מאחורי סורג ובריאח ולא תינתן לו הזדמנות נוספת. המלצה זו עולה בקנה אחד עם חומרת העבירות בהן הודה והורשע הנאשם ותואמת את מדיניות הענישה הקיימת.

לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנדרשים, תוך קביעת מתחם העונש ההולם, ובהתחשב בנסיבות האמורות לעיל, מצאתי שהעונש ההולם הינו עונש ברף התחתון של מתחם העונש האמור. היינו, מאסר שירוצה בעבודות שירות, פיצוי, קנס, ומאסר על תנאי.

7. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 6 חודשים אותם ירצה בעבודות שירות במסגרת "מעון נכים, גילה-איל"ן אגוד ישראלי לילדים נפגעים" כתובת צביה ויצחק 30 ירושלים. תחילת הביצוע ביום 20.3.2019. הנאשם יתייצב בשעה 8:00 במשרדי הממונה ליד כלא אשל, באר שבע.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על עבירה בה הורשע.

3. הנאשם יפצה את המתלונן בסך 8,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים החל מ 1/3/2019.

4. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או מאסר של 30 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.3.2019 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

5. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪, להימנע מביצוע העבירה בה הורשע וזאת תוך שנה מהיום. לא יחתום יאסר למשך 7 ימים.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום

ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, במעמד ב"כ המאשימה המתמחה גב' מירי טל, הנאשם ובא כוחו עו"ד יעקוב ג'אבר.